

SLOVENSKÁ SKUPINA KORBEN DALLAS VYDALA NOVÉ ALBUM A PRÁVU ŘEKLA:

Základem je neopakovat se

Jaroslav Špulák

Ve své hudbě milují pestrost. Neomezují se ani v textech, hledají stále nová témata. Jejich sedmá studiová deska *Deti ryb* vyšla v polovině února. Inspirována je soulem, náladou písní Davida Bowieho, francouzskou filmovou hudbou či muzikou klubovou. Bratislavská skupina Korben Dallas ji pokřtí 17. března v pražském Jazz Docku a 29. března v brněnském Kabinetu múz. Skupinu tvoří zpěvák a kytarista Juraj Benetin, baskytarista Lukáš Fila a bubeník Igor „Ozo“ Guttler.

Nejsme profesionální muzikanti a naše hudební ambice a představy jsou omezené

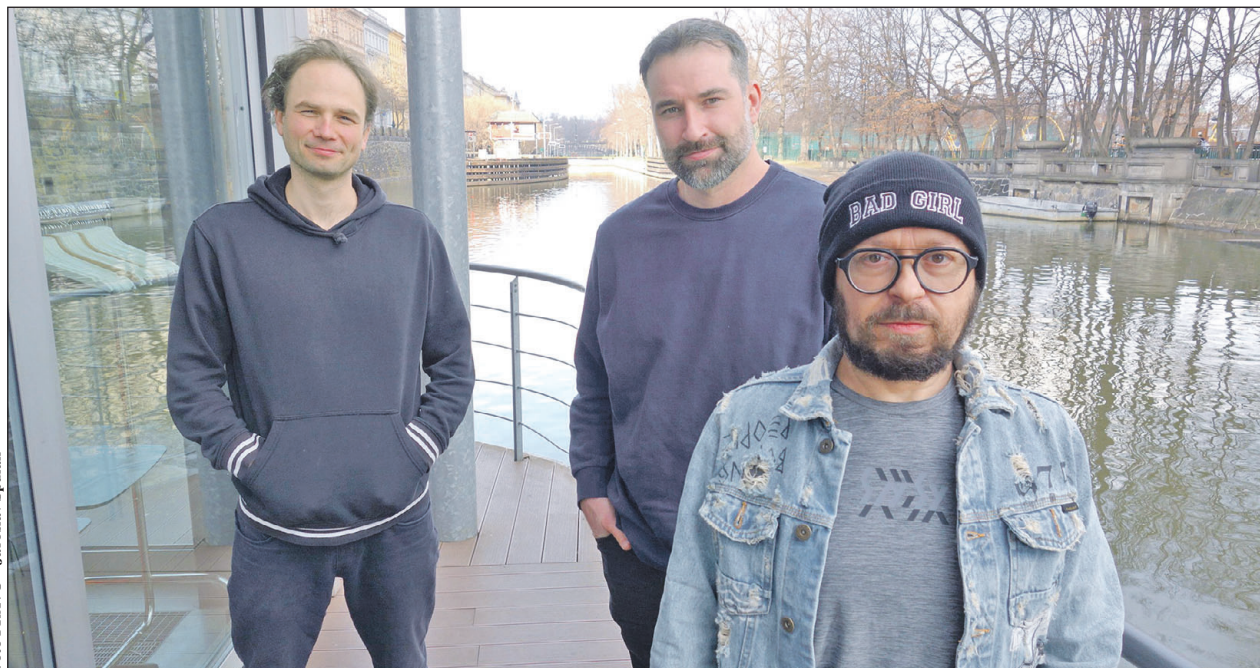
Juraj Benetin

■ Na scéně jste od roku 2010 a máte sedm alb, což je na současnou hudební scénu nezvyklé. Jste plodní autoři?

Benetin: Vypadá to tak. Je to způsobeno tím, že Lukáš hodně textuje. V tuto chvíli máme na čtyřicet jeho textů, které ještě nejsou písněmi. Je to obrovský dar. Každý, kdo někdy skládal písně, potvrdí, že když jsou k dispozici dobré texty, je to pak lehké.

Zároveň vždy, když odehrajeme turné k nějakému albu, padne otázka, kdy začneme nahrávat další. Písně z nové desky *Deti ryb* jsme ještě ani jednou nezahráli na koncertě a náš bubeník Ozo už se ptal, kdy začneme zase točit. A protože to řekl během naší cesty do Prahy, dodal, že už má i název desky. Měla by se jmenovat Praha.

Ozo: Plodný autor je nejenom

Korben Dallas v Jazz Docku v Praze, zleva Lukáš Fila, Juraj Benetin a Igor „Ozo“ Guttler.

Foto: PRÁVO - Jaroslav Špulák

Lukáš, ale i Juraj. Máme nápady textové i hudební. V naší kapele je to tak, že když nemá nápad Lukáš, má ho Juraj a naopak. A opravdu se mi cestou do Prahy v hlavě zrodil název Korben Dallas: Praha. Nadchnul jsem se pro něj.

■ Lukáši, když píšete tolik textů, myslíte i na to, aby se tematicky neopakovaly?

Fila: Neopakovat se v textech i hudbě je jedna z našich hlavních zásad. Každý z nás má samozřejmě svůj rukopis, v němž jsou zakódované určité poznávací prvky, které jakkoli bychom se snažili překonat či obejít, zůstanou.

Hledat nová témata pro nás ale našťástí není tak složité. Navíc byly v našem případě poslední roky velmi transformativní. Před deseti lety jsme neměli de-

ti, jinak jsme uvažovali, jinak jsme na věci hleděli. To se změnilo a my to mohli využít v naší tvorbě. Za ten čas se v našich životech stalo tolik věcí, že by to tematicky dalo na třicet desek.

■ Už vaše první dvě alba *Pekné cesty* (2011) a *Karnevalová vrana* (2013) vám přinesla nominace i cenu ve slovenské hudební anketě *Radio Head Award*. Jak si tak rázný nástup na scénu vysvětlujete?

Benetin: Než vznikli Korben Dallas, všichni jsme hráli v jiných kapelách. Lukáš a já jsme se setkali už v jedné středoškolské, která tvořila skladby relativně komplikované, zpívala anglicky a byla velmi ambiciózní. Asi jsme ale v jedné jakési slovenské písničkářství, které se v nás nahromadilo a na prvních dvou albech Korben Dallas, ob-

razně řečeno, vybuchlo. Měli jsme velkou sňlu a chuť.

Hovořil o tom zpěvák skupiny Roxette Per Gessle. V minulosti měl také ambiciózní kapelu, a když vznikli Roxette, byl pořádkem nadšený a autorsky plodný. Že napsal dvě alba, která se stala celosvětově úspěšná. My v sobě měli tu kreativitu také a našťástí se nás drží dodnes.

■ Vaše první úspěšná píseň se o ní píše jako o slovenském hitu. Souhlasíte s tím?

Benetin: Hit asi není to správné slovo s ohledem na to, jak ho většina lidí chápe. Pro naši kapelu to ale hit je. Je to píseň, díky které nás lidé poznali. Je z roku 2013 a dodnes ji na koncertech strašně rád hraju. Je úžasné, jak dokáže zkoncentrovat nás na pódiu i diváky.

■ Tvorba Korben Dallas není hudebně tak složitá, současně nemíří do mainstreamu. Jak ji vnímáte?

Benetin: Nejsme profesionální muzikanti a naše hudební ambice a představy jsou omezené tím, že je stavíme čistě na emociích. Když písně, které vymyslíme, něco dělají s námi, myslíme si, že by mohly oslovit i jiné lidi. Nemáme žádnou teorii, nekalkulujeme a ani nehodláme naplnovat nějaké velké hudební ambice.

■ Pak je tu pestrost písní. Jaká hudba vás inspiruje?

Benetin: Když jsem byl malý kluk, poslouchal jsem rokenrol a černou muziku. V našich skladbách je tedy hodně gospelu, soulu, blues a dalších stylů. Byly pro mě vždycky velmi hluboké a já se lásece k nim neumím zbavit. Snažím se posouvat, ne-

chávám na sebe působit i další hudbu, ale ty styly jsou základ. Je to slyšet i na novém albu.

Fila: Já zase takové hudbě vůbec nerozumím. Měl jsem mnohokrát snahu se k ní dostat, ale nejde mi to. Výsledkem je určité pozitivní napětí mezi Jurajovým černošským cítěním a mým středoevropským, které z naší hudby dělá pestrý mix.

Ozo: A já vyrůstal na heavy metalu, baví mě rocková energie, čímž mozaiku doplňuju. Vzájemně si použijeme muziku, která každého z nás ovlivňuje, a je zajímavé, jak je ten záběr pestrý. Rozšiřujeme si tak rozhled.

■ Písničky z vašeho nového alba sice nepůsobí navenek moc dravě, žijí ale velice emotivním vnitřním životem.

Lukáš: Zčásti ano. Vyplývá to podle mě z toho, že jakkoli se snažíme, aby byly pro lidi stravitelné, je za tím i upřímný pocit, aby zprostředkovaly něco opravdového ze života. Nemusí to být polopatické, může to být jen v náznacích.

Kromě toho jsme kapela, u které je poměrně velký rozdíl v albových a koncertních verzích písníček. Když dokončíme desku, začíná pro nás další kolo, vymyšlení toho, jak budeme písně prezentovat naživo. Nabírají nový tvar, syrovost a při živém hraní je pak hráme rockověji. Všechny ty emoce, které do písníčky patří, jsou ale i na studiové nahrávce.

Ozo: Před časem jsme hráli ve čtyřech, naším členem byl i kytarista Lubo Petruška. Teď si ale vybírá dlouhodobou dovolu, takže jsme zůstali tři. Začínali jsme tak, vlastně jsme se ke hraní ve třech vrátili. Na koncertech používáme jen své nástroje a hlasy, zatímco studiová práce nám umožňuje se zvukově trochu rozvinout.

TOP 10 HUDBA

ve 9. týdnu

1. Yzomandias **J. EDEN E-GEN (mixed by NobodyListen)**
2. Viktor Sheen **Příběhy a sny**
3. Viktor Sheen **Černobílejší svět**
4. Viktor Sheen **Barvy**
5. Olivia Rodrigo **Sour**
6. Smack **Chimera Pt. 3: Snake**
7. Nik Tendo **Jsem v pohodě, sem v prdeli**
8. Mirai **Maneki Neko**
9. Lil Nas X **Montero**
10. Nik Tendo **Restart & Lunazar**

Žebříček prodeje alb podle IFPI ČR. (ŠB)

Kristýna Čtvrtlíková

Existují věci mezi nebem a zemí, které vědcům dávají zapeklité otázky, jak zní jedno klíče. Hervé Le Tellier důmyslně rozehrává v románu *Anomálie* jev dosud nevídaný. Neznámou a těžko pochopitelnou chybou kdesi v časoprostoru se s rozpětím tří měsíců duplikuje standardní let z Paříže do New Yorku, a to včetně posádky a pasažérů. Situace, jež z běžným pohledem může připomínat pokleslé filmové sci-fi, je v podání autorova vybraného pera malým literárním zázrakem.

Pečlivě strukturovaný příběh pevně odděluje a zároveň

nenásilně prolíná jednotlivé události. Od velmi rušného letu se zneklidňujícími turbulencemi vchází do mezičasu po následující let s opačným průběhem až nakonec k dozvukům kauzy, jež jsou nejpovednější částí. Na dlouho se nezastavuje u složitých teorií, zda šlo kupříkladu o červí díru.

Aniž by ztrácel na realističnosti, pokládá si Tellier otázku, jaké všemožné konsekvence může takovéto neplánované zdvojení osob s naprosto stejnou identitou, vědomím a fyzickým zevnějškem pro jeho „oběti“ mít. Nástrojem je mu plejádá sociálních rolí, od

matky malého dítěte přes odmítnutého partnera výrazně mladší ženy po sebevraha nebo muže v terminálním stadiu rakoviny.

Z thrilleru se zapojením tajných služeb se znenadání stává všezahrnující psychologická studie jedinců nacházejících se v bezprecedentním stavu, s nímž se i přes urputnou pomoc shora beztak musí vypořádat sami. Nastolená zápleтка, že úhlavním nepřítelem si je člověk pouze sám, se v díle směle posouvá od hrubého náčrtu k široce postiženým dopadům.

Neprostopustnost přílišných detailů o podstatě problému

zpočátku postavám znemožňuje cestu ke čtenáři. Jakmile je ale po katastrofě, nezbyvá než se zatajeným dechem sledovat jejich stěžejí předvídání osudy a přijmout i lehce za vlasy přitažený úsudek o plnohodnotném životě v hyperrealitě, v níž lidé nedokážou rozzeznat skutečnost od simulace. A propos, co když se v ní už dávno nacházíme?

Hervé Le Tellier: Anomálie
Host, překlad Sára Vybíralová, 336 stran, 379 Kč

Hodnocení 75 %

Nepřítelem jsme si sami

Recenze

Rolling Stones ohlásí turné

Britská skupina Rolling Stones letos slaví 60 let na scéně. Proto má prý v plánu vyjet na evropské turné. Jeho program by měl být podle listu *The Sun* zveřejněn v následujících dnech.

Podle neoficiálních informací je první koncert naplánován na červen na liverpoolský stadion Anfield. Ve Velké Británii by se měly konat i další dva koncerty. Skupina se představí i v Madridu, Amsterdamu, Londýně, Mnichově a ve Vídni.

Kapela také nahrává novou desku. Její bubeník Charlie Watts sice loni zemřel, ale podle kytaristy Keitha Richardse prý před svým skonem nahrál party k několika písním. (jaš)

VÍKEND

PRÁVO

- Zaniklé obce v pohraničí aneb Okolím šumavských Prášil
- Rakouský Bregenzwald Skvělé lyžování za vyšší ceny
- Moderní Bratislava Město nachystané na turisty
- Testy letních pneumatik Překvapení z Dálného východu

PRAŽSKÁ SECESE
Styl, kterým město rozkvetlo

pátek 11. 3.

STYL pro ženy

PRÁVO

- Claudia Darga: Nejhorší na rybaření je zima a hlad
- Teplejší počasí přivítejte v romantických halenkách
- Recepty: Hold Ukrajině
- Jak vychovat čtenáře
- Jaro plné třpytu aneb Velké kosmetické trendy nové sezony

úterý 15. 3.